

17. dec. 1974

FAKTA

Dato:
17. dec. 1974

Sidetæl:
Notes 74 bd 3B s. 73-76

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Kan bevise sig indtil Kannon
- det velserlige, selv om man
ved det er umiddelbart at man
heldt ind til det velserlige
- se på det over flodene til
- Stele.

Paris 12-12-74.

Jeg har arbejdet me-
- get intenst med "R+B"
- læst van den gale og Ad
Reinhardt, glædelig om
at se Giffais udstilling
og pludselig med et slag
omne den var en kralbølge.
Arsaji, jeg læser nogle
mali læs om Ricoul Haus-
- man, Reuters værd, en anti-

-vel om Guntar Saree der
gjøre sin egen del til en
højeste ting.
Alt dette er de ydre årsager
til kralbølgen det som vil
- kan min svind over for det
arbejde B er igang med
hvad er det for en svind
der så pludselig sætter ind?
Med et iøjeblik det lille
dramme overbevisende for mig
at for første på en flod
kun have nogen mening
ind over det rent æstetiske
en smags og form med sig.
Selv fuldstændig er det muligt
at læse meningen for så derved
for første kvadrater på en
for holdnings værdig måde, man
den kendsgerning vil horts
dette være ufløjtelig, at denne

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

form for billedkunst er uhyre
sære i forhold til kunst-
systemet over for de fleste
den al tid blive den svage
og med mytterne - hjælpeløst.
Jeg så vist som det er at
holde liv i kunstsystemet
ved at del tage i dets anar-
kisme og det er produ-
ktionerne form for billed-
kunst.
Det spørgsmål er at jeg ikke
er eller måske kan være,
hvis specialiseret, social engageret
til at de kan danne
grundlag for mit arbejde.
På den anden side er det
jo ikke det direkte parti-
cipative engagement som
forenes, men at man
i sit arbejde beskæftiger sig
med den verden man lever i.
Måske er min dygtighed af
P. Mondrian, Van der Gelo, Male-
vich, Ad Reinhardt o.s.v.
med mig i forholdet søgen efter
en fælles betegnelse - en anti-
itet, end mig at forstå på et
fløjte på mig selv.
Jeg er jo i alle så enkel
man meget mere sjældent og
som man selv end disse kun-
stere, hvad alene disse
i størrelsen til hverandre
hvilket de er.
Jeg må leve i denne min
hvilke verdensindsigende syner,
at jeg for disse taler
som en del af min realitet
og kunne min sjældne rust-
løshed, men rigtig nok også
uden at mere hør om et

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

pen del af en dag vil standse
sin bevægelse mellem de
to yder punkter.
Som jeg ved bliv: at opnå
- tage så her jeg ikke vil
- miste mit kunstner-
- mæssige arbejde kun andre-
- meget som helst ved tingene
til stand og vædens gang, men
for mig personlig er det
meget vigtigt at repræsen-
tere den reelle jeg befinder
- mig om givet af og den reali-
- tets indvirkning på mig selv.
Danne drøm om den "rene"
- spirituelle, enje kunst ube-
- rørt af og hovel over
- ~~over~~ de daglige realiteter
- og mindevis den sandhed,
- men hos mig repræsenter-

den så af gjort en kunst ind
i en fiktion bort fra reali-
- teterne. Det er det samme
- jeg har forsøgt at gøre ved
- min tilværelse her i Paris,
- en dag drømme om tilværelse
- med af kunsthistorikere og
- gælder det sig, jeg vil ikke
- se dem for titel i offent-
- ligheden. Det er meget at
- gøre her. Derfor har jeg
- brug for disse privilegier og
- uvidelige store en samvittig
- skiltkelser, dem der har
- brugt sig til bare fra vir-
- - den. De er ja et ude-
- - mægtigt arbejde for min per-
- - sonlige virkelighedsfølelse, og jeg
- - meget at se eller overses
- med vilje at deres epokal-
- - dag og udgangs punkt er

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

et helt andet end midt.
Hvis jeg tror for det for
at kunsten er noget der
i loka har den re verden til,
men her høvel sig og den
til de etige store, så tror
jeg for med sig selv so vende
verden den for mig so egne-
rende i ubehjælpelige verden, myg-
gen.
Jeg på gang og dag jeg
at verden, til de s- siden
at vende myggen, bl. a. opbr-
den førsthynde imed på
den "op høvede" - "gen"
kunsten man prøver at lave
med den anden og høvede den
med på det og høvede.
De gamle is har prøvet
at høvede med og vende
mig mod i det by huden her

Jeg fejlt mig høvede på s.
Som mig høvede for en måned
siden da jeg høvede med
føder, mit høvede, an-
dre, under land høvede
kunsten, høvede høvede til
hvad høvede høvede, og
jeg høvede hele høvede en høvede
jeg at: det var høvede i st
i høvede høvede høvede siden at
høvede at høvede høvede høvede
med og høvede høvede høvede
høvede det høvede høvede
Høvede høvede høvede, høvede
høvede høvede høvede høvede
høvede høvede høvede høvede
det høvede høvede høvede
at analysen høvede høvede